

DOOR EN DOOR ROT

(Dry Rot)

Blijmoedige thriller in twee bedrijven

door

JOHN CHAPMAN

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DOOR EN DOOR ROT – DRY ROT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN CHAPMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kolonel Wagstaff

Mrs. Wagstaff

Beth

Susan Wagstaff

John Danby

Fred Phipps

Alfred Tubbe

Flash Harry

Albert Polignac

Sergeant Fire

PLAATS VAN HANDELING:

De gelagkamer van "The Bull and Cow", een klein hotel op het Engelse platteland.

TIJD VAN HANDELING:

EERSTE BEDRIJF

eerste tafereel: 's morgens

tweede tafereel: drie dagen later

TWEEDE BEDRIJF

eerste tafereel: in de vroege ochtend van volgende dag

tweede tafereel: acht uur later

derde tafereel: dezelfde dag, 's middags

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de gelagkamer van: "The Bull and Cow", een klein hotel dat geleid wordt door een gepensioneerde kolonel uit het Engels-Indiase leger en zijn vrouw (kolonel en mevrouw Wagstaff) en de meid, Beth Barton, een boerendochter uit het westen van Engeland. Rechts voor op het toneel is een open haard; achter rechts openslaande jaloeziedeuren naar de tuin. In het midden van de achterwand is een kleine trap naar een overloop die links naar de slaapkamers leidt. De overloop vormt een soort met een balkon dat uitziet op de gelagkamer. Onder de overloop is de buitendeur. Links voor is een deur naar de keuken en links achter een deur naar de eetzaal. In de achterwand zijn links en rechts van de deur ramen. Tussen de keukendeur en de deur naar de eetzaal is een kleine bar. Tussen de deur naar de eetzaal en de buitendeur is een geheim paneel in de muur.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

Als het gordijn opengaat verschijnt kolonel Wagstaff op de overloop in overhemd, broek en ochtendjas.

Wagstaff (*roept*): Doris! (*hij krijgt geen antwoord en gaat weer af. Mrs. Wagstaff komt uit de keuken met een ontbijtblad en een krant. Ze zet het op de tafel en roept*)

Mrs. W.: Henry! (*zij krijgt geen antwoord en gaat weer af. Kolonel Wagstaff komt binnen zonder ochtendjas terwijl hij een sjaal omknoopt*)

Wagstaff: Doris! (*gaat weer af*)

Mrs. W. (*komt met een tweede blad binnen*): Henry! (*haalt een stoel van onder het balkon. Kolonel Wagstaff komt binnen terwijl hij zijn colbert aantrekt*)

Wagstaff: Doris!!

Mrs. W.: Ja, lieve?

Wagstaff: Ach, daar ben je. (*hij loopt naar beneden*)

Mrs. W.: Ja, Henry. Ben je al wakker?

Wagstaff (*plagend*): Nee schat, ik ben aan het slaapwandelen.

Mrs. W.: Kom je ontbijten?

Wagstaff: Hoe lang ben je al op?

Mrs. W.: Al uren! Ik heb alle klusjes al gedaan terwijl jij nog lag te snurken.

Wagstaff: Ik snurk nooit.

Mrs. W.: Nee schat. Hier is de krant.

Wagstaff: Dank je. Hoe dan ook, ik snap niet waarom jij je zo druk maakt. Waar betalen we in vredesnaam Beth voor?

Mrs. W.: Ze voelt zich vandaag niet al te lekker. Ze heeft vannacht weer overgegeven.

Wagstaff: Wat... alweer?! Dat mens loopt nog eens leeg.

Mrs. W.: Hou op met mopperen, Henry, en eet je ontbijt op.

Wagstaff: Ik dacht dat de bedienden die we in India hadden, niet veel soeps waren, maar Beth slaat alles. Ik snap niet hoe de vorige eigenaars het met haar hebben volgehouden.

Mrs. W.: Misschien konden ze dat ook niet en zijn ze daarom weggegaan.

Wagstaff: Het lijkt me eenvoudiger om haar te ontslaan. Of niet?

Mrs. W.: Het valt niet mee om haar wat aan haar verstand te brengen. Misschien hebben ze gedacht dat het simpeler was zelf maar weg

te gaan.

Wagstaff: Ik zal haar eens wat aan haar verstand brengen, al moet ik het erin rammen.

Mrs. W.: Ja schat. Staat er nog iets opwindends in de krant?

Wagstaff: Niks. Het had net zo goed de krant van gisteren kunnen zijn.

Mrs. W.: Dat is tenminste iets om dankbaar voor te zijn. *(kijkt over zijn schouder)* Maar het is de krant van gisteren. Beth heeft vast de verkeerde klaar gelegd.

Wagstaff: Bij haar is alles mogelijk. *(roept)* Beth!

Mrs. W.: Oh, roep haar alsjeblieft niet, Henry. Ze is net met de afwas bezig. *(haalt een krant van de tafel bij de voordeur)*

Wagstaff: Beth! *(lawaaï van brekend aardewerk)*

Mrs. W.: Ik zei toch dat ze aan het afwassen was.

Wagstaff: Ik schijn altijd het verkeerde moment te kiezen.

Mrs. W.: Hoe dan ook, hier is de krant. *(geeft hem de krant)*

Beth *(komt binnen, spreekt met Neder Saksisch accent)*: Ben-de kloar?

Wagstaff: Klaar? Waarmee?

Beth: Met ut blad.

Wagstaff: Nog niet.

Beth: Nou, skiet dan 'n beetje op, ja. Ik heb nait ne hel'n dag de tied.

Wagstaff: Mooi!

Mrs. W.: Henry!

Wagstaff: Nog post vanmorgen?

Mrs. W.: Niet gezien.

Beth: Ik heb ok niks 'zain.

Wagstaff: Jammer, ik had gehoopt dat we nog wat gasten zouden krijgen voor de race van volgende week.

Mrs. W.: Die zullen gauw genoeg komen. Vergeet niet dat het nog erg vroeg in het seizoen is en 's winters komen de mensen deze kant niet uit.

Wagstaff: Je hebt gelijk. *(leest verder in de krant)*

Beth: Joa en 't ben hier bar kold in de winter, zeg nou zelf.

Mrs. W.: Ja dat ben zo... eh.... dat is zo.

Beth: Maar nou de paarderenn'n weer beginn'n in Seldon Park, zull'n er wel gauw gast'n koom'n, reek'n doar moar op.

Mrs. W.: Ik hoop het werkelijk.

Beth: Oh joa, en dan koom'n natuurlijk die jong getrouwde koppeltjes in de zomer weer. Ik hou waachtig van dat getrouw, jai niet?

Mrs. W.: Ik heb het nog maar eenmaal meegemaakt, maar het was heel plezierig.

Beth: Ik heb d'r al veul gehad.

Mrs. W.: Werkelijk?

Beth: Joa, vorig juni drei en in juli twei en later in de herfst heb ik er ok nog twei gehad.

Mrs. W.: Alle mensen.

Wagstaff (*kijkt op uit krant*): Twee "wat" gehad in de herfst?

Beth: Bruuloft'n.

Wagstaff: Wat?

Mrs. W.: Bruiloften, schat. Beth was aan het vertellen over haar bruiloften.

Wagstaff: Ik wist niet eens dat ze getrouwd was.

Mrs. W.: Nee, lieve, ze bedoelt de koppeltjes die hun wittebroodsweken hier doorbrengen.

Wagstaff: Nu, ik hoop dat we er geen krijgen. Stom gedoe... als je het mij vraagt.

Mrs. W.: Je hebt er zelf één gehad.

Wagstaff: Ikke?.... Oh ja, natuurlijk. Nou ja, dat was wat anders.

Beth: Kan'k nou?

Mrs. W.: Wat zeg je?

Beth: Ut blad.

Wagstaff: Ik ben nog niet klaar.

Beth: Ik 'eb vannacht be'oorlijk gespogen. Ik was helendal groenerig en....

Wagstaff: Ja goed, neem maar mee.

Beth: Mooi, en de bibberoatsie. Mien ouwe grootmoeder is zo gegoan. 'Elemoal groenerig en de bibberoatsie'. Mot er voor het eet'n ok pudding weez'n?

Wagstaff: Nee! (*Beth af*) Het is: zij eruit of ik.

Mrs. W.: We kunnen haar niet zomaar ontslaan, Henry. Ze kan nergens naar toe.

Wagstaff: Ik zou wel een plaatsje weten. Luister Doris, heb je er spijt van dat we dit gekocht hebben?

Mrs. W.: Nee, natuurlijk niet, lieve. Waarom?

Wagstaff: Nou ja, het was jouw idee, dat wel, maar.... we zijn verdorie gepensioneerd

Mrs. W.: Ik vind het prettig iets om handen te hebben, Henry. En we hadden ons dit toch nooit als een privé woning kunnen veroorloven.

Wagstaff: Als we niet gauw gasten krijgen, kunnen we het net zo goed een privé woning noemen en zitten we aan de grond.

Mrs. W.: Ik weet zeker dat er gauw gasten zullen komen. Je hebt toch gehoord wat Beth zei. (*kolonel Wagstaff wil juist de trap opgaan als Susan door de tuindeuren binnenkomt. Ze is begin twintig*)

Susan: Goede morgen, paps.

Wagstaff: Hallo, Susan.

Susan: Alles goed vanmorgen?

Wagstaff: Prima, kindje, prima. *(geven elkaar een zoen)*

Susan: Het is heerlijk buiten, vanmorgen.

Wagstaff: Heb je al ontbeten?

Susan: Ja, uren geleden al, toen jij nog lag te snurken.

Wagstaff: Ik..... ik zie je straks nog wel. *(gaat de trap op)*

Susan: Moet je nog iets uit het dorp hebben, mams?

Mrs. W.: Ja, liefje, maar ik moet even goed nadenken en een lijstje maken.

Susan: Laten we dat nu dan even doen. Alsjeblieft. *(geeft haar een potlood en een schrijfblok van de tafel bij de voordeur)*

Mrs. W.: Dank je, kindje. Nu, eens kijken... wat hebben we nodig?

Susan: Zout?

Mrs. W.: Zout.

Susan: Peper?

Wagstaff *(verschijnt boven aan de trap)*: Beth!

Mrs. W.: Ja, nog iets?

Wagstaff: Beth!!

Mrs. W.: Oh Henry, kan het een beetje zachter? Ik probeer na te denken.

Wagstaff: Sorry, lieve. *(met toneelfluister)* Beth.

Beth *(komt uit de keuken en fluistert op dezelfde manier als Wagstaff)*:
Ja, mien jong?

Wagstaff: Heb jij niet toevallig zoiets als een paar schoenveters in de zak?

Beth: Wat zegst, mien jong?

Wagstaff *(roept)*: Schoenveters! Ik wil een paar schoenveters. *(af)*

Beth: Ik zal es eev'n kaik'n.

Mrs. W.: Oh ja, schoenveters. *(schrijft ze op de lijst)*

Beth *(zoekt in haar zakken)*: Misskien he'k nog wel ne paar.... ik.....
eh, wat's dat..... oh, ne braif. Woar kump dat van- doan.... oh joa,
nou weet ik ut weer, dei is gister gekoom'n. Asteblieft.

Susan: Die is aan de eigenaar geadresseerd.

Mrs. W.: Je moet toch echt een beetje beter opletten, hoor. Het had best belangrijk kunnen zijn.

Beth: Mien maag heeft mien hoofd helemoal van streek gebracht.

Wagstaff *(verschijnt weer)*: Heb je ze gevonden?

Mrs. W.: Nee Henry, maar er is gisteren een brief voor je gekomen.

Wagstaff: Gisteren!

Beth: Ik zal wel eev'n kijk'n of d'r nog veters zijn. *(gaat snel met het tweede blad af)*

Wagstaff: Waar komt die vandaan?

Susan: Ik heb hem nog niet gelezen, maar hij is in Londen afgestempeld.

Wagstaff: Daar schieten we wat mee op.

Susan (*leest*): "Geachte heer, ik zou het op prijs stellen als u volgende dinsdag drie kamer voor mij in orde wilde maken. De groep bestaat uit meneer Phipps, mijn bediende, meneer Danby, mijn secretaris en ikzelf. Meneer Danby, die ik per brief heb aangenomen en vanaf dinsdag bij mij in dienst zal zijn, zal het eerst aankomen om te controleren of alles in orde is. Hoogachtend, Alfred Tubbe." Nou, is dat niet geweldig?! (*de kolonel en Mrs. Wagstaff kijken beide tamelijk nerveus*)

Mrs. W.: Hoeveel zei je, liefje?

Susan: Alles bijeen drie. Hij moet behoorlijk rijk zijn om zoveel personeel te hebben.

Wagstaff: Drie is al een hele groep. Dat zal 's morgens dringen worden als we ons allemaal in die ene badkamer willen scheren.

Susan: Dan laat je maar een baard staan.

Wagstaff: Doe niet zo gek. Ik ben kolonel, geen admiraal! En buiten dat, je moeder houdt niet van een baard.

Susan: Ik vind een baard romantisch. (*tegen haar moeder*) Weet je zeker dat je niet van een baard houdt, mammie?

Mrs. W. (*schrikt op*): Hè? Wat?

Susan: Een baard.

Mrs. W.: Een baard? (*grijpt de brief*) Hebben ze baarden?

Susan: Natuurlijk niet..... Pa zei net dat je niet van baarden houdt.

Mrs. W.: Henry, probeer niet af te dwalen en kom van dat balkon. Je lijkt Juliet wel.

Wagstaff (*komt naar beneden*): Juliet wie?

Mrs. W. (*negeert hem*): Goed, wanneer komen ze?

Susan: Dinsdag.

Wagstaff: Dan hebben we tenminste nog een week om de boel voor te bereiden.

Mrs. W.: Ik wou dat ik wist hoe ik moest beginnen.

Wagstaff: Wat is het adres?

Susan: 181 Grosvenor Terrace, W.1.

Wagstaff: Dat is een rijke buurt. Ik geloof dat mijn oude commandant daar ook woonde. Weet je nog, lieve, generaal majoor Gladwyn. Aardige kerel, ik heb hem uit het oog verloren toen we uit Delhi zijn weggegaan.

Susan: Dat verbaast me niks, het is een heel eind.

Mrs. W.: Ik zou willen dat je oplette, Henry. Ik wil graag je mening

hebben hoe we de zaak moeten aanpakken.
Wagstaff: Het was jouw idee. Je zegt het maar.
Susan: Ik weet wat, laten we het aan Beth vragen.
Mrs. W.: Je meent het niet.
Susan: Zij moet weten hoe de zaak werkt.
Mrs. W.: Misschien heb je wel gelijk.
Susan: We kunnen in ieder geval eens horen wat ze te zeggen heeft..... Beth!..... Het kan in ieder geval geen kwaad..... Beth!
(*achter klinkt weer luid gekletter*)
Wagstaff: Oh nee?
Mrs. W.: Bemoei jij je er nu maar niet mee, lieve. Jij brengt haar in de war.
Wagstaff: Oh ja? (*Beth komt binnen*)
Mrs. W.: Oh Beth, we hebben zojuist een brief gekregen van een paar mensen die hier willen komen logeren.
Beth: Oh, hier benn'n de veters, kolonel, mien jong.
Wagstaff: Oh, eh.... dank je.
Mrs. W.: Ja Beth, het seizoen is kennelijk begonnen.
Beth: Ik hoop maar dat bruin'n goed zijn.
Wagstaff: Ja, prima.
Beth: Lang genoeg?
Mrs. W.: Beth, wil je eerst eens even naar mij luisteren.
Beth: Hè?
Mrs. W.: Er komen een heleboel mensen.
Beth: Wanneer?
Susan: Volgende week dinsdag. Drie.
Beth: Drie? Oh, dan is't geen trouwerij.
Mrs. W.: Nee, dat denk ik ook niet. Nu, welke slaapkamers geven we ze?
Susan: Eens kijken, we hebben meneer Tubbe, zijn secretaris en de bediende. We moeten meneer Tubbe één van de betere kamers op de overloop geven.
Wagstaff: Dat gaat niet. Die gebruiken we zelf.
Mrs. W.: We gebruiken er maar twee. De kamer van Susan en de onze. De andere kamer is vrij.
Wagstaff: Ik gebruik die als kleedkamer. Er zijn genoeg kamers aan de gastenkant.
Mrs. W.: Beth, hoe slapen de gasten hier meestal?
Beth: Oh, niet slecht. Sommige klaag'n netuurlijk, maar....
Mrs. W.: Ik bedoel waar slapen ze? In die kamers (*wijst naar de trap*) of aan de andere kant?
Beth: In die.

Mrs. W.: Zie je wel, Henry. Ik dacht het al wel. Je zult een beetje plaats moeten opofferen.

Wagstaff: Ik ben een beetje bedonderd. Ik heb dit huis gekocht om een beetje plezierig te wonen, niet in een tweederangs kosthuis.

Mrs. W.: Mooi, dat is dus geregeld.

Wagstaff: Luister eens even, Doris. Ik ben niet van plan mijn privacy op te geven voor een stelletje dagjesmensen.

Mrs. W.: Wie had het hier over dagjesmensen?

Wagstaff: Ik heb een bloedhekel aan mensen die de deur plat- lopen met zakjes vette sandwiches, emmertjes en schepjes.

Mrs. W.: We zitten hier midden in het land, niet aan zee, lieve. *(er wordt op de deur geklopt)* Beth, ga eens opendoen.

Wagstaff: Het kan me niet schelen waar we zijn, ik hou daar niet van. En als hier zulke mensen komen, gaan ze er regelrecht weer uit. Begrepen? Er uit! *(Beth doet de deur open en John Danby komt binnen. Hij is een voorkomende jongeman van ongeveer vijf en twintig, keurig gekleed en een beetje stijf)*

Beth: Eh.... kolonel Wagstaff, meneer, er is eh...

Wagstaff *(met de rug naar de deur negeert alles)*: Onderbreek me niet. Ik ben aan het woord. En wat die kamers daar betreft *(hij wijst pathetisch)* zij zijn mijn kasteel....

Mrs. W.: Lieverd.....

Wagstaff: Een kasteel waarvan ik mijn hele leven van heb ge- droomd en voor gewerkt. *(mrs. Wagstaff wuift tegen Danby om te gaan zitten en lacht vriendelijk naar hem)* Ik ben de koning van dat kasteel en geloof me vrij; ik zal daar geen gepeupel toelaten.

Susan *(tegen Danby)*: Gaat u toch zitten.

Wagstaff: Nee, ik ga niet zitten!

Danby: Nee, dank u.

Wagstaff: En als iemand.... wat is er aan de hand? Beth, ik heb je gezegd.... *(ziet Danby)* Oh eh.... hoe maakt u het?

Danby: Goede morgen.

Wagstaff: Ik ken u niet, geloof ik.

Danby: Nee, mijn naam is Danby.

Wagstaff: Mijn naam is Wagstaff, kolonel Wagstaff. *(zij geven elkaar de hand)*

Danby: Hoe maakt u het?

Wagstaff: Lieverd, dit is mijn vrouw. *(wijst naar Danby)* Ik bedoel, dit is mijn vrouw. Doris, dit is meneer Dinky.

Danby: Danby.

Wagstaff: Danby.

Danby: Hoe maakt u het?

Susan (*verbijsterd*): Danby?

Mrs. W.: Susan, gedraag je!

Susan: Dan moet u degene zijn die hier in de brief wordt genoemd.

Danby: Moet dat?

Susan: Moeder, dit is meneer Danby die dinsdag zou komen.

Mrs. W.: Mooi, kindje, nu dan, ik.....

Susan: Het is dinsdag vandaag!

Mrs. W.: Klopt, maar ze komen volgende..... oh hemeltje, u komt toch volgende week dinsdag, nietwaar?

Danby: Hoezo, is er dan iemand jarig?

Mrs. W.: Nee, nee, maar..... maar meneer... eh... Tubbe bedoelde toch niet vandaag, of wel soms?

Danby: Ik hoop van wel.

Mrs. W.: Oh.

Danby: Mag ik de brief eens zien?

Mrs. W.: Natuurlijk. (*geeft hem de brief*)

Danby: Hij is zaterdag gepost, hij heeft waarschijnlijk gedacht dat u hem maandag zou krijgen.

Beth: Klopt, hij is ook maandag gekoom'n en ik..... (*realiseert zich dat ze zich in de nesten werkt*) ik zal eens eev'n gaan kijk'n hoe't in de keuk'n is. (*af*)

Wagstaff: Daar gaat de oorzaak van de problemen, meneer Dombey.

Mrs. W.: Digby.

Wagstaff: Digby.

Susan: Danby.

Wagstaff: Danby.

Danby: Het lijkt wel een trein, keding-keding, keding-keding, keding-kedang, keding-kedang. Nu ja, als u volzit kan ik beter....

Mrs. W.: Oh, hemeltje nee, er is niemand... (*snel*) op het moment. We zijn blij dat u er bent, nietwaar, Henry?

Wagstaff: Oh ja, blij, heel blij.

Susan: Waar zijn de anderen? Ze staan toch niet buiten te wachten?

Danby: Nee. Ik ben eerder gekomen om te kijken of alles voor meneer Tubbe in orde is. Ik ben zijn secretaris, of beter gezegd, dat ga ik worden. Ik heb hem nog niet ontmoet.

Mrs. W.: Welke kamer heeft hij het liefst, denkt u?

Danby: De beste die u hebt, denk ik.

Mrs. W.: Susan, wil jij meneer Danby de kleedkamer eens laten zien.

Susan: Natuurlijk, graag.

Mrs. W.: Ik denk dat hij het een heel prettige kamer zal vinden.

Danby: Weet u zeker dat er geen problemen zijn? Ik kreeg de indruk dat de kolonel die kamer zelf wilde gebruiken.

Mrs. W.: Onzin. Jij komt daar nooit, hè, Henry? (*als kolonel Wagstaff wil antwoorden*) Nee, ziet u wel. (*tegen Susan*) Ga maar gauw, kindje.

Susan: Goed. Mag ik u voorgaan. Oh, en blijf zoveel mogelijk midden op de trap lopen.

Danby: Waarom?

Susan: Langs de kant is een stukje door en door rot. (*Danby gaat wijselijk meteen naar het midden*)

Danby: Na u graag. (*zij gaan de trap op*)

Susan (*op de overloop*): Het spijt me dat we u niet beter hebben ontvangen.

Danby: Oh, dat valt wel mee. Mijn naam is John Danby en de uwe is Susan Wagstaff als ik het goed heb begrepen.

Susan: Klopt.

Danby: Aangenaam kennis te maken, juffrouw Wagstaff. (*geeft haar een hand*)

Susan: Dank u, meneer Danby.

Danby: Helemaal niet, gaat u voor alstublieft. (*zij gaan af*) Wagstaff: Gekken. Ik ben omringd door gekken.

Mrs. W.: Henry!

Wagstaff: Twee boven, één die loopt te zeveren in de keuken en waarschijnlijk nog een stelletje die nu zo langzamerhand op de drempel zitten.

Mrs. W. (*kijkt naar de overloop*): Ik vind hem heel charmant. Ik weet zeker dat het ideale gasten zijn.

Wagstaff: En waarom moeten ze dan in onze kamer? Ik....

Mrs. W.: Luister eens even goed, ik wil er geen woord meer over horen, begrepen?

Wagstaff: Prima, maar je moet niet bij mij zijn als je zelf op een dag op de divan moet slapen.

Mrs. W.: Nee schat, dat doe ik ook niet. En als je het nu niet erg vindt, ga ik Beth vragen om de kamer in orde te brengen.

Wagstaff: Als die los gelaten wordt, ga ik wat in de tuin werken.

Mrs. W.: Goed idee. Oh, en pluk meteen wat bloemen, dan ziet het er hier wat vrolijker uit.

Wagstaff: Kan ik je ook nog een plezier doen met een klein orkestje? (*gaat door de tuindeuren af*)

Mrs. W.: Beth! (*Danby en Susan verschijnen boven aan de trap*)

Danby: Het is een schitterende kamer, mevrouw Wagstaff. Prima.

Mrs. W.: Mooi.

Beth (*komt binnen*): Hebt u mai geroep'n?

Mrs. W.: Ja. Wil jij de zaken van kolonel Wagstaff uit de kleedkamer

halen en in onze kamer leggen?

Beth: Hij gaat daar mij de schuld toch niet geev'n, ja?

Mrs. W.: Hou op met dat domme gevraag en schiet op.

Beth (*gelaten*): Goed. (*af naar boven*)

Susan: Kan ik ook wat doen?

Mrs. W.: Op het moment niet, kindje.

Susan: Vergeet niet dat we nog moeten winkelen. Pa kan me wel even met de wagen brengen.

Mrs. W.: Hij is op het moment in de tuin.

Danby: Dan vraagt u hem toch om even op te houden met tuinieren?

Mrs. W.: Dat is niet echt verstandig.

Susan: Ik zal zelf wel rijden, ik kan het al redelijk goed. Ik heb alleen nog wat meer oefening nodig.

Mrs. W.: Nee kindje, dat is helemaal niet verstandig.

Danby: Misschien kan ik wat voor u doen. Ik heb de wagen voor de deur staan.

Mrs. W.: Ik zou er niet aan durven denken u lastig te vallen.

Danby: Maar ik zou het erg prettig vinden.

Mrs. W. (*gemakkelijk gewonnen*): Geweldig. Susan, waar is het lijstje dat ik aan het maken was?

Susan: Hier.

Mrs. W.: Vergeet het niet mee te nemen.

Susan: Hier zullen we met zeven mensen niet ver mee komen. Zout en peper.

Mrs. W.: Verder niets?

Susan (*kijkt op het papier*): Schoenveters.

Mrs. W.: Oh ja, dat dacht ik al. (*af voor links*)

Danby: Mijn komst schijnt een kleine aardbeving veroorzaakt te hebben. (*Beth is achter met allerlei dingen aan het smijten*) Is dat iedere keer zo als er gasten komen?

Susan: Ik wil het u wel vertellen als u op uw woord belooft er niet met de andere gasten over te praten.

Danby: Zijn er geheimpjes?

Susan: Alleen maar één kleintje.

Danby: Ik beloof plechtig het niet verder te vertellen.

Susan: Jullie zijn de eerste gasten die hier komen, sinds we dit hotelletje hebben gekocht.

Danby (*lacht*): Oh, zit dat zo?

Susan: Echt waar, het is echt zenuwslopend. (*Beth laat weer een of ander zwaar voorwerp vallen en schreeuwt*)

Danby: Ik snap wat je bedoelt.

Susan: Dat is Beth.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto